

[Strøm.]

Forbedringer af de Landmænds Jord, der havde og har Interesse i denne Lovgivning.

En anden Bemærkning til Landbrugsministeren! Forinden Landbokkommissionen blev opløst, afgav den en Betænkning vedrørende Selvforsyning med Raastoffer til Landbruget m. v. Betænkningen vedtoges paa et Møde, som Kommissionen afholdt den 27. Februar 1935, og er tilstillet Rigsdagens Medlemmer. Det var Kommissionens Opgave bl. a. at undersøge Spørgsmaalene om en større Selvforsyning med Raastoffer til Landbruget og en delvis Omlægning af Produktionen med Henblik paa Hjemmemarkedets Forsyning, Spørgsmaal, der er opstaaet paa Grund af Vanskelighederne for Eksporten af vore Landbrugsprodukter.

Jeg har med meget stor Interesse læst denne Betænkning, der omtaler Mulighederne for en større Selvforsyning paa mange forskellige Omraader, Muligheder, som Kommissionen mener er til Stede. Jeg skal dog ikke her komme nærmere ind paa alle de Produktioner, som Kommissionen omtaler i Betænkningen. Kun vil jeg bede om Formandens Tilladelse til at citere Kommissionens afsluttende Bemærkning. Det hedder her:

„Under Hensyntagen til visse vidt-rækkende og i høj Grad tekniske og handelspolitiske Spørgsmaal, som maa kræve en samlet Løsning, og navnlig under Hensyn til, at en formindsket Afsætning i Udlandet af danske Landbrugsprodukter maa befrygtes gennemført, saaledes at man staar over for et Problem om Anvendelse af den Jord, der frigøres ved Eksportens Reduktion, mener Kommissionen sig ikke kompetent til at fremsætte positive Forslag, men indstiller til Landbrugsministeren, at Landbrugsministeriet træffer Foranstaltninger til at lade teknisk sagkyndige nærmere undersøge hele Sagen.“

I Anledning af denne Kommissionsudtalelse vil jeg rette det Spørgsmaal til Landbrugsministeren, om saadanne Undersøgelser finder Sted. Jeg har den Opfattelse, at selv om Forholdet er noget anderledes i Dag, end da Udtalelsen fremkom, saa er der i denne Kommissionsbetænkning peget paa nogle af de Problemer, som vi i de kommende Dage maa beskæftige os med, fordi de for Landmændene, for Byarbejderne, ja, for hele Befolkningen har den allerstørste beskæftigelsesmæssige og økonomiske Betydning og Interesse.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Nørgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Nørgaard: Det ærede Medlem Hr. Strøm lagde mig Udtalelser om Socialreformen i Munden. Jeg har slet ikke nævnt Socialreformen i den Tale, jeg holdt. Jeg kan oplyse det ærede Medlem om, at jeg har stemt for Socialreformen, og jeg har aldrig fortrudt, at jeg har stemt for, at de unge eller ældre, som ikke kan finde Beskæftigelse, skal have en social Understøttelse — det er baade ret og rimeligt. Det, jeg har sagt, er, at man maa ikke vildlede Ungdommen, saa den søger ind til Byerhvervene, ved at omtale Landbrugets Fremtidsmuligheder saaledes, som man gør, uden at man samtidig peger paa, hvordan Forholdene er i andre Erhverv. Ved at tegne Landbrugets Fremtidsmuligheder saa mærkt faar man de unge til at kaste sig over de Muligheder, som maatte findes i Industri, Handel eller anden Virksomhed, og det er at bedrage Ungdommen at føre den ind til disse Forhold, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Strøm nævnte, da han talte om Ungdommen, som gaar i Byerne. Der er 25 000 færre nu end før Krisen, der finder Beskæftigelse i Landbruget, og dette er et Vidnesbyrd om, at her er noget, der er forkert.

Marius Jensen: Jeg skal begynde med at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, der talte om Tjenesteforholdene paa Landet og mente, at der ikke var Mangel paa Arbejdskraft. Jeg kan i den Henseende henvise til de statistiske Oplysninger.

Det ærede Medlem mente endvidere, at Boligforholdene for Tjenestefolk paa Landet var daarlige. Hvis det ærede Medlem havde kendt disse Forhold før i Tiden, vilde han vide, at de er undergaaet en stor Forbedring, og naar man ønsker at tale om disse Ting, maa man ogsaa kende dem. I den By, hvor jeg bor, er Tjenestefolkenes Opholdsrum, som særlig bruges om Natten, luksuriøse i Sammenligning med dem, jeg havde, da jeg tjente. De er saadan, at Landbruget meget vel kan være dem bekendt. Endvidere er det jo langt de fleste Steder paa Landet saaledes, at Tjenestefolkene lever i Familien, som om de hørte til Familien, og lad os ikke under nogen Form gribe ind og lægge Hindringer i Vejen for dette. Jeg tror,